

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně soudkyně JUDr. Naděždou Červenkovou v právní věci žalobkyně **Xxx**, nar. xxx, trvale bytem xxx, zast. JUDr. Taťanou Přibilovou, advokátkou se sídlem Kopřivnice, Kadláčkova 894 proti žalovanému **Xxx**, nar. xxx, trvale bytem xxx, zast. Mgr. Tomášem Pavlíkem, advokátem se sídlem Nový Jičín, K Nemocnici 18, o **stanovení příspěvku na výživu žalobkyně**

t a k t o :

- I. Návrh, aby žalovaný byl povinen přispívat žalobkyni na její výživu částku 6.000,- Kč od 24.4. 2012 do 19.9. 2012, se zamítá.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 5.000,- Kč do 3 měsíců od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Tomáše Pavlíka, advokáta se sídlem Nový Jičín, K Nemocnici 14.**
- III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobkyni.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se návrhem ze dne 24.4. 2012 domáhala po žalovaném placení příspěvku na rozvedenou manželku, a to částkou 6.000,- Kč měsíčně, a to doplňkem učiněným ze dne 15.4. 2011 počínaje dnem 24.4. 2012. Ve svém návrhu uvedla, že manželství s žalovaným bylo rozvedeno rozsudkem č.j. 12 C 37/2006-17 a nabylo právní moci dne 5.2. 2007. Již v době před rozvodem společně nehosподаřili. Zdejší soudem bylo stanoveno výživné na tehdy ještě manželku ve výši 3.500,- Kč měsíčně. Až do 1.5. 2011 byla zaměstnána a finančně samostatná, od tohoto data je vedena na úřadu práce, pobírá pouze podporu v nezaměstnanosti, má zdravotní problémy. Od dubna 2012 není schopna si zajistit svou výživu bez příspěví žalovaného, neboť pobírá pouze invalidní důchod od 3.4. 2012 ve výši 5.646,- Kč měsíčně. Ze zdravotních důvodů byla rovněž nucena ukončit pracovní poměr, je těžce nemocná, prodělala mozkovou mrtvici. Její zdravotní stav je nadále vážný a není schopna pracovat, je tedy plně odkázána na invalidní důchod.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby s tím, že žalobkyně nenaplnuje zákonná kritéria nutná pro vznik nároku na příspěvek na výživu, když jeho přiznání by bylo v rozporu s dobrými mravy. Toto své podání následně doplnil tak, že žalobkyně je příjemkyní invalidního důchodu a tato samotná skutečnost nevede bez dalšího k závěru, že není schopna se sama žít. Žalovaný uvedl, že žalobkyně jezdí na dovolené, navštěvuje kulturní, společenské akce, je schopna pěšky ujít i větší vzdálenost,

proto navrhl vyžádání lékařské zprávy a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví. Uvedl, že přiznání příspěvku na výživu žalobkyně by bylo v rozporu s dobrými mravy, neboť on sám při vypořádání společného jmění manželů převzal na sebe veškeré společné závazky, tyto splácí a také se vzdal svého vypořádacího podílu ve prospěch žalobkyně, když takto ji ušetřil částku zhruba asi 270.000,- Kč. Sám je veden jako OSVČ, jeho příjmy činí asi 10.000,- Kč měsíčně.

U přípravného jednání žalobkyně uvedla, že od 1.10. 2012 nastoupila jako vrátná do společnosti AVES Brno, kdy má hodinovou mzdu asi 50,- Kč.

Při jednání dne 19.6. 2013 vzala svou žalobu ohledně stanovení výživného pro svou osobu od 19.9. 2012 zpět a soud řízení podle ustanovení § 96 odst. 1, 3 o.s.ř. ohledně placení výživného od 19.9. 2012 do budoucna zastavil.

Po stránce skutkové soud zjistil, že manželství účastníků, které uzavřeli dne 20.12. 1986 bylo rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 12 C 37/2006-17 rozvedeno a rozsudek nabyl právní moci dne 5.2. 2007. Z odůvodnění tohoto rozsudku soud zjistil, že manželství účastníků bylo dlouhodobě rozvráceno, bylo krizové několik let, k obnovení soužití účastníků nedošlo. Žalovaná žije provizorně u přátel nebo na chatě a v důsledku žalobcova chování několikrát obracela na Polici ČR (z rozsudku zdejšího soudu č.j. 12 C 37/2006-17). Usnesením zdejšího pod č.j. 16 C 285/2005 ze dne 2.2. 2006 byl schválen smír mezi účastníky, podle kterého se žalovaný zavázal přispívat na výživu žalobkyně od 1.2. 2006 měsíčně částku 3.500,- Kč (z usnesení č.j. 16 C 285/2007-28). Žalovaný podal dne 4.3. 2008 návrh na vypořádání společného jmění manželů, které bylo vedeného u zdejšího soudu pod č.j. 13 C 69/2008. Rozsudkem ze dne 15.7. 2007 soud vypořádal společné jmění manželů tak, že přikázal nemovitosti do vlastnictví xxx včetně závazku a na úplné vypořádání zavázal xxx zaplatit žalobci podíl ve výši 269.915,90 Kč (z rozsudku zdejšího soudu 13 C 69/2008-101). K odvolání Xxx Krajský soud v Ostravě pod č.j. 11 Co 769/2009-141 ze dne 24.2. 2010 změnil rozsudek Okresního soudu tak, že schválil smír účastníků, podle něhož se xxx připadly do výlučného vlastnictví nemovitosti, tento se dále zavázal uhradit veškeré dluhy s tím, že po xxx nepožadoval žádný vypořádací podíl (z usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. 11 Co 769/2009-141).

Dále soud zjistil:

- Ze znaleckého posudku znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové, a to zejména ze závěru tohoto posudku, že zdravotní stav xxx je dlouhodobě nepříznivý, když tato trpí hematologickým onemocněním s poruchou krevní srážlivosti. Jmenovaná prodělala v červenci 2011 krvácení do oblasti mozkových plen, příčinu se nepodařilo zjistit. V lednu 2012 došlo u paní xxx k trombotizaci hlavní jaterní žíly a její pravé větve a k trombóze mesenterických žil. V době od 12.7. 2011 nejméně do konce srpna 2012 byla paní xxx neschopna výkonu jakékoliv práce a stav vyžadoval léčbu v dočasné pracovní neschopnosti. Od září 2012 pracuje jako vrátná - strážná ve 12-ti hodinových směnách a také v nočních směnách. Toto pracovní zařazení se znalkyní jeví s ohledem na její zdravotní stav jako nevhodné. V současné době zdravotní stav hodnotí jako stabilizovaný, nadále je i pracovní neschopnost významně snížena. Ke dni 1.5. 2012 nebyla žalobkyně schopna práce, její zdravotní stav vyžadoval léčbu v dočasné pracovní neschopnosti, a to nejméně do konce srpna 2012. Pracovní schopnost žalobkyně k výkonu soustavné výdělečné činnosti v současné době je dle názoru znalkyně snížena přibližně asi o 50 %. Do budoucna je prognóza onemocnění nejistá, lze předpokládat i vyšší pracovní neschopnost.

- Z rozhodnutí Obecního úřadu Petřvald ze dne 8.10. 2012 č.j. 956/2012, že se vyhovuje žádosti xxx ve věci zrušení údaje o místu trvalého pobytu xxx a tento se xxx ruší.

- Žalobkyně nastoupila dne 19.9. 2012 do pracovního poměru ke společnosti AVES Servisní s.r.o., kdy pracovní poměr byl sjednán do 18.9. 2013 (z pracovní smlouvy ze dne 29.8. 2012).

- Z rozhodnutí úřadu práce ČR ze dne 17.10. 2013, že žalobkyni byla přiznána podpora v nezaměstnanosti od 19.9. 2013 po dobu 8 měsíců.
- Z oznámení o skončení pracovního poměru uplynutím sjednané doby ze dne 18.9. 2013, že společnost AVES Servisní s.r.o. sdělila žalobkyni, že její pracovní poměr skončí uplynutím doby, a to 18.9. 2013.
- Z posudku o invaliditě vystaveného OSSZ Nový Jičín dne 2.11. 2011, že byl posouzen zdravotní stav a pracovní schopnost žalobkyně se závěrem, že výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní neschopnosti, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle ustanovení § 26 zákona č. 155/95 Sb.
- Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení Praha ze dne 30.4. 2012, že žalobkyni byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 5.640,- Kč, a to s účinností od 3.4. 2012.
- Ze znaleckého posudku č. 204-3/2013 znalkyně Mgr. Dagmar Martinákové, že příjmy žalovaného za období od 24.4. 2012 do 19.9. 2012 činily 728.693,26 Kč, výdaje potom za toto období potom 24.953,47 Kč a v tomto období činila osobní spotřeba žalovaného 56.000,- Kč.
- Z výpovědi znalkyně Mgr. Dagmar Martinákové, že provedla jednak výpočet příjmu žalovaného i výpočet výdajů, je pravdou, že režijní náklady jsou vysoké, žádné nadstandartní operace v peněžním deníku však nevidí.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona o rodině, rozvedený manžel, který není schopen sám se živit, může žádat od bývalého manžela, aby mu přispíval na přiměřenou výživu podle svých schopností, možností a majetkových poměrů.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 občanského zákoníku, výkon práva povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práva oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.

Na základě provedení dokazování měl soud prokázáno, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem zdejšího soudu č.j. 12 C 37/2006-17, když rozsudek nabyl právní moci dne 5.2. 2007. Žalobkyni bylo za dobu trvání manželství přiznáno výživné na manželku ve výši 3.500,- Kč měsíčně. Žalobkyně byla až do 1.5. 2011 tedy téměř 5 let po rozvodu manželství zaměstnána a finančně samostatná. Jiná situace nastala od 1.5. 2011, kdy byla vedena na úřadu práce a pobírala podporu v nezaměstnanosti, která ji skončila v lednu 2012. Požádala si o invalidní důchod, který jí byl s účinností od 3.4. 2012 přiznán ve výši 5.646,- Kč. Žalobkyně se návrhem domáhala po žalovaném příspěvku na svou výživu za dobu 24.4. 2012 do 19.9. 2012, když následně opět nastoupila do zaměstnání. Svůj návrh odůvodnila tím, že není schopna si zajistit prostředky na své živobytí, její zdravotní stav je velmi nepříznivý. Ohledně zdravotního stavu žalobkyně byl vypracován znalecký posudek, kdy znalkyně MUDr. Nohelová potvrdila, že v období od 1.5. 2012 nebyla žalobkyně schopna práce, kdy její zdravotní stav vyžadoval léčbu v **dočasně pracovní neschopnosti**, a to nejméně do konce srpna 2012. Ze závěru znaleckého posudku znalkyně Mgr. Martinákové soud zjistil, že osobní spotřeba žalovaného jako OSVČ v období od 24.4. 2012 do 19.9. 2012 činila 56.000,- Kč, tedy zhruba 11.000,- Kč měsíčně.

Při stanovení vyživovací povinnosti rozvedených manželů platí jiná hlediska než pro vyživovací povinnost mezi manžely. Za trvání manželství byla žalovanému stanovena povinnost platit žalobkyni na výživu manželky 3.500,- Kč měsíčně. V tomto řízení (výživné manželky) platilo, že u vyživovací povinnosti manželů má být zajištěna tak, aby byla zásadně stejná životní úroveň obou manželů.

O přiznání příspěvku na výživu rozvedené manželky však zde vyživovací povinnost má nižší rozsah, když rozvedený manžel nemá právo na úhradu všech životních potřeb, ale pouze na dosažení toho, aby byla zajištěna jeho přiměřená výživa.

V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně po dobu téměř 5 let po rozvodu manželství pracovala, pobírala mzdu, od 3.4. 2012 pobírá invalidní důchod ve výši 5.656,- Kč měsíčně. Její zdravotní stav není dobrý, tento v období od 1.5. 2012 do konce srpna 2012 vyžadoval léčbu v dočasné pracovní neschopnosti, od září 2012 se opětovně zapojila do pracovního procesu.

Ustanovení § 92 odst. 1 zákona o rodině nelze vyložit tak, že by **kdvkoliv** po rozvod manželství měl rozvedený manžel právo na příspěvek na přiměřenou výživu své osoby např. v době své dočasné pracovní neschopnosti. Žalobkyni v žalovaném období sice zdravotní stav neumožňoval výkon práce, avšak pobírala invalidní důchod, mohla využít sociálních dávek a nebyla tak zcela prokazatelně bez příjmu. Žalovaný sice dosahoval v žalovaném období příjmu cca 10.000,- Kč měsíčně, avšak s ohledem na výše uvedené neměl již povinnost přispívat žalobkyni na její výživu, když navíc požadovaná výše příspěvku ve výši 6.000,- Kč je neúměrně vysoká (vyšší než přiznané výživné manželky ve výši 3.500,- Kč měsíčně). Nelze odhlédnout ani od úpravy příspěvku na výživu rozvedeného manžela dle ustanovení § 762 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. platného od 1.1. 2014, kdy právo rozvedeného manžela na výživné lze považovat za důvodné nejdéle po dobu 3 let od rozvodu.

Právo na přiznání výživného by v daném případě bylo i rozporu s dobrými mravy, když v řízení o vypořádání SJM účastníků žalovaný převzal veškeré společné dluhy a po žalobkyni nepožadoval žádný vypořádací podíl.

Soud z uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalovaný měl v řízení plný úspěch, proto by měl dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. S ohledem na zdravotní stav a celkovou sociální situaci žalobkyně, soud použil ustanovení § 150 o.s.ř. a náklady řízení žalovaného snížil na pouhých 5.000,- Kč (tj. 10 % z vyčíslených nákladů řízení), které zavázal žalobkyni uhradit ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozsudku, a to v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o.s.ř.

Česká republika by měla dle ustanovení § 148 o.s.ř. právo vůči žalobkyni na zaplacení nákladů řízení, které vznikly proplacením znalečného znalcům MUDr. Nohelové a Mgr. Martinákové za použití ustanovení § 150 o.s.ř. (zdravotní stav a sociální situace žalobkyně). Soud České republiky právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Ostravě, písemně, trojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na exekuci.

V Novém Jičíně dne 27.11. 2013

**JUDr. Naděžda Červenková
soudkyně**